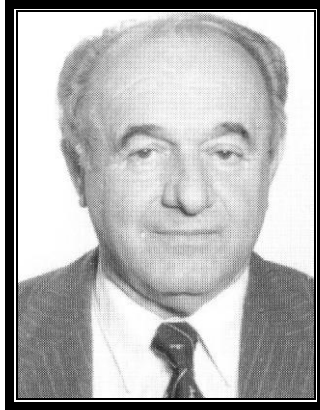

IN MEMORIAM

**Vlastimir - Vale Purić, dipl.inž.građ.
(1921-2015)**

Krajem septembra 2015. godine napustio nas je Vlastimir Vale Purić, dipl.inž.građ., čovek koji je ceo svoj radni vek samopregorno radio u 'Energoprojekt', dajući nemerljiv doprinos razvoju i ugledu te kompanije u zemlji u svetu. Sa Valetom je otišao jedan od poslednjih velikih graditelja školovanih odmah nakon rata, jedan od onih neimara koji su u najtežim uslovima potpuno razorene zemlje primili na sebe teret njene obnove i izgradnje prvih kapitalnih objekata, ali i razvoja uglednih građevinskih institucija i odlično osposobljenih kadrova. Takva institucija u koju je Vale ugradio sebe od samog njenog osnivanja bio je njegov 'Energoprojekt', čijem je i nastajanju i izrastanju u jednu od najznačajnijih svetskih kompanija mnogo doprineo. Opraštamo se od čoveka iza koga je ostao dug, plodan i vrlo uspešan neimarski put, jednog od ljudi za koje se može reći da su mnogo uradili na organizaciji razvoja srpske hidrotehnike, po kojoj je naša zemlja ubrzo posle rata postala poznata i prepoznatljiva u svetu.

Vlastimir Purić je rođen u Novoj Varoši 1921. godine. Školovao se u Prijepolju, a srednju školu je završio u Sarajevu i pred rat započeo studije građevinarstva u Beogradu. Zbog političkih aktivnosti na organizovanju ustanka uhapsili su ga Italijani januara 1942. godine, osudili u Cetinju na 20 godina robije i poslali u zatvor u Bariju. Nakon pada Musolinija pobjegao je i preko Visa i Korčule došao do Drvara. Kao borac Kragujevačkog

bataljona Prve proleterske brigade učestvovao je u oslobađanju zemlje i kraj rata dočekao u Sandžaku. Sledi zanimljiva epizoda. Došavši u Beograd da nastavi studije građevinarstva, kao perspektivni 'kadar' biva planski usmeren na Pravni fakultet, ali Vale, sledeći svoj unutrašnji glas, i svoju ljubav prema građenju, ispisuje se nakon tri dana i vraća ponovo na Građevinski odsek Tehničkog fakulteta. Sledeći svoju ljubav prema vodi i hidrotehnici, ljubav koju je sticao kraj Lima i Mileševke, ali i pod uticajem agilnog entuzijaste prof. Vujice Jevđavića, sa koji je kasnije saradivao decenijama, opredeljuje se za Hidrotehnički smer, zbog, kako je on više puta govorio, draži, iznenađenja i važnosti problema koji se sreću u toj veoma složenoj grani inženjerstva.

Složeni sistem 'Vlasina' je bio prvi posao inž. Purića u 'Energoprojektu'. Pričao nam je da je to za njega bila velika sreća, jer je HE 'Vlasina' sistem vrlo raznovrsnih objekata – tunela, cevovoda, podzemnih i nadzemnih centrala, pumpnih stanica, otvorenih i zatvorenih kanala. Takav složeni sistem je bio prava škola za projektanta željnog da savlada zanat, utoliko bolja škola što se istovremeno projektovale i gradilo, što su projektne odluke za najkraće vreme već ulazile u izvođenje. Posebno je bio angažovan na HE Vrla IV, vrlo složenom objektu, koga se uvek prisećao sa nostalgijom, jer je za njega to bio primer kako samoinicijativa, entuzijazam i upornost savlađuju sve teškoće. Veliki izazov za

graditelje HS Vlasina bila je i činjenica da su nakon Rezolucije IB, zbog otkazivanja ugovora za već naručenu opremu, mnoge projektne odluke morale da se manjaju u hodu, da bi se postrojenja prilagodila opremi koju je preuzela da uradi naša tada sasvim mlada industrija hidrotehničke opreme. U poslednjim godinama svog života, veoma razočaran zbog stihijske i nepromišljene privatizacije u poslednjih 15-tak godina koja je uništila naša u svetu veoma cenjena građevinska preduzeća i prateću mašingradnju, sa gorčinom se prisećao kako je ta naša nekadašnja velika graditeljska snaga stvorena i postala svetski poznata, jer smo sledili jedinu valjanu razvojnu mudrost: osloniti se na vlastite snage, na vlastite kadrove. Jednom nas je duboko zamislio kada je spontano rekao: 'Možda je ta blokada posle 1948. godine bila srećna okolnost, jer smo na vreme shvatili da i moramo i možemo sve sami da uradimo'.

Iskustvo stečeno na Vrli IV kasnije je poslužilo ovom našem uglednom stručnjaku u nizu poslova na kojima je došla do punog izraza njegova poslovična briga za tačno izvršenje obećanih rokova i za što veći kvalitet projekata, pa i za njihov, što da ne, i što lepši izgled. Posle Vlasine, došli su Buk Bijela, Višegrad, Zaton, Pirot, kao i više projekata u Siriji i Alžiru. Inž. Purić je radio i na idejnom projektu evakuacionih organa za hidroelektranu Zaton, studiji HE Plav i idejnom projektu HE Buk Bijela. Bio je vrlo angažovan i na organizaciji poslova u inostranstvu, svestan da je to najvažnija dokaznica uspešnosti jedne kompanije, ali je i lično sudelovao u nizu takvih poslova: sistem pumpnih stanica u Siriji (kao vodeći projektant) i to: Adžami, Ašari, Zejzun i Tel Šehab, a zatim na HE Jarmuk, takođe u Siriji, i, najzad, na studiji kompleksnog rešenja projekta Sumam u Alžiru koja obuhvata industriju, poljoprivredu, energetiku, melioracije, komunikacije, naselja i drugo. Za projekat Sumam dobio je (1967) nagradu Radničkog saveta 'Energoprojekta'.

Vale je pripadao plejadi vizionara koji su postavili temelje i oblikovali fizionomiju 'Energoprojekta' kao velike svetske kompanije. Bio je pomoćnik generalnog direktora 'Energoprojekta', direktor 'Energoprojekt-Hidroinženjeringa' i predsednik Poslovnog odbora RO 'Energoprojekt projektovanje'. Bio je stalozen, pragmatičan, odlučan rukovodilac, odlučno usmeren prema razvoju kompanije. Umeo je da oseti trendove i kretanja na tržištu i potrebu za širenjem projektantskih delatnosti iz domena energetike i na oblasti melioracija i vodosnabdevanja, što je dalo veliki zamah 'Hidroinženjeringu' i Radnoj organizaciji projektovanja. Na vreme je shvatio značaj kompleksnog povezivanja projektovanja, konsaltinga i izvođenja, kao i činjenicu da su kvalitet, rokovi i pouzdanost jedina merila uspešnosti

jedne kompanije da bi mogla da se na probirljivom svetskom tržištu uspešno nadmeće sa onim kompanijama iza kojih stoje mnogo jače ekonomije i finansijski sistemi koji ih podržavaju. Ne podčinjavati se velikim i moćnim, već se kvalitetom i pouzdanošću hrabro i bez kompleksa nadmetati sa njima - bio bi najsazetiji 'credo' Valetovog razmišljanja i delanja.

Hidrotehnika, hidroenergetika i brane bile su trajna Valetova preokupacija. Osećao je važnost pravilnog gazdovanja vodama. Bio je jedan od osnivača i dugogodišnji predsednik Jugoslovenskog društva za visoke brane i aktivni učesnik u radu Međunarodne komisije za velike brane (ICOLD). Bio je jedan od prvih ljudi koji su shvatili da treba pažljivo studirati uticaj brana i akumulacija na životnu sredinu i da te objekte treba skladno uklopiti u okruženje. On je zaslužan što je u SFRJ 1978. održan u Trebinju veliki naučni skup 'Uticaj veštačkih jezera na čovekovu okolinu', jedan od prvih skupova te vrste u svetu, na kome su razmatrani svi aspekti skladnog uklapanja brana i akumulacija u ekološko i socijalno okruženje. Vid priznanja je bio da je od ICOLD-a imenovan za člana Komiteta za zaštitu životne sredine. Ostavio je veći broj članaka u domaćim i inostranim publikacijama o ulozi brana i akumulacija u privrednom razvoju zemlje.

Vlastimir Purić je dobio veliki broj priznanja: sedam ordena (prvi u 25-toj godini), među kojima su Orden za hrabrost, ordeni rada i ordeni zasluga za narod više rangova, među kojima je i Orden zasluga za narod sa zlatnom zvezdom (1981). Posebno mu je bilo drago priznanje 'Zaslužni fudbalski radnik FSJ', jedno od mnogih koje je dobio za doprinos razvoju sporta. Ponesio se time što je bio jedan od osnivača Sportskog društva Crvena zvezda 1945, njen predsednik 1947 i 1948. Svojoj 'Zvezdi' je ostao veran do poslednjeg dana.

Opraštajući se od Valeta Purića moramo pomenuti da je pored porodice imao tri velike ljubavi: Energoprojekt, Društvo za visoke brane i - Crvenu zvezdu. Ali iznad svega treba istaći toplinu i ljudskost kojima je zračio. Bio je druželjubiv, prijatan u ophođenju sa drugima, prijatelj mnogih ljudi u svim generacijama. Duhovit i spreman da primi šalu na svoj račun bio je rado viđen učesnik u svakom društvu. Kada su se pre 20 godina njegovi mlađi saradnici šalili sa njim u vezi sa godinama starosti, šeretski se nasmešio i rekao: 'Mene u Zvezdi još uvek zovu bata-Vale'. Svi koji su poznavali inž. Vlastimira Purića pamtiće ga i zbog divnih ljudskih osobina, i zbog blistavih rezultata koje je kao stručnjak i rukovodilac postigao u organizaciji i razvoju srpskog hidrotehničkog neimarstva.

Branislav Đorđević, Jovan Vujović i Ignjat Tucović